63ste Jaargang. — Nr 12. Zaterdag 15 Februari 1919.

ABONNEMENT :

Men schrijft in te Tongeren bij J. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad. — Abonnementsprijs **5 fr.**

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten **franco** gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN :

20 centiemen den regel.

Reklamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

15 centiemen het nummer.

TONGEREN, 15 FEBRUARI 1919.

DE TOEKOMST
die ons te wachten stond.

Een belangrijk dokument

De « Libre Belgique » van Brussel, deelt den volgenden tekst mede van een dokument, dat gevonden is in het Minister van Buitenlandsche Zaken, en dat door de Duitschers werd achtergelaten :

« *Voorstellen betreffende de behandeling van België bij het sluiten van den vrede.* »

« De ondervinding van den huidigen oorlog heeft ons bewezen dat België onder het gezag der middenrijken moet blijven.

» Het moet ingericht worden als de krachtigste versterking der wereld, tegen Engeland en tegen alle mogelijke bondgenootschappen van dit land.

» 't Is op den grondslag dezer militaire en politieke beschouwing dat de Belgische kwestie moet behandeld worden, en dat op de volgende wijze :

» De aardrijkskundige ligging van Pruissen, zijne economische betrekkingen en het scheppingsvermogen, eigen aan dit land, toonen dat deze Staat beschouwd moet worden als de eenige waarvan er kwestie kan zijn voor het behoud en het bestuur van België.

» Pruisen zal zich kunnen verstaan met het overige gedeelte van het duitscherijk voor hetgeen de financieele kwestiën betreft ; maar het is aan Pruisen alleen dat de inrichting van België moet toekomen.

» Of België verdeelt wordt in twee Staten, Vlaanderen en Walonië, zulks kan de middenrijken weinig maken ; maar wat hun vooral aangaat, dat is, gebruik te maken van deze tweetaligheid om de bevolking zoodanig te verdeelen en te verscheuren, dat de duitsche openbare meening er de noodzakelijkheid in ziet België te bezetten.

» Om het militaire toezicht grondig te kunnen verichten, is het noodig eenen inspectiepost van het leger (zeewezen) in te richten, met verblijf te Antwerpen, voor al de bezettingstroepen der twee Staten van België.

» Voor het oogenblik is het niet noodig zich met de bijzonderheden dezer inrichting bezig te houden (steunpunten voor de vloot, voorraadplaatsen voor kolen, enz)

» Wat het politiek bestuur aangaat, moet men zich houden aan de instellingen welke thans in den onverdeelden Staat bestaan. Men zal dus in Walonië, zoowel als in Vlaanderen, hetzelfde bestuur behouden dat vóór den oorlog in het vereenigd België bestond.

» Om de duitsche belangen, onder gouvernementeel oogpunt, te beschermen, zal men zorg dragen de volgende bijzondere maatregelen te nemen :

» Voor het uitoefenen van het gezag des Konings zal men een gouverneur-generaal kiezen, wiens zending zich zal uitstrekken tot de twee Belgische staten. Deze gouverneur zal, zoo mogelijk, belg van geboorte zijn (hertog...)

» Naast dezen zal men een algemeen pruissischen commissaris, voor elk der twee Staten, aanstellen Deze commissaris heeft voor taak om, met behulp van onderhorige ambtenaren, de daden van het belgisch gouvernement te bewaken. Er blijft alleenlijk te onderzoeken, of men in ieder ministerie een hulp-directeur zal noemen of wel of men zich zal kunnen tevreden stellen met de benoeming van een duitsch commissaris bij elk provincial bestuur.

» In alle geval, de werking van den algemeenen commissaris en van de andere commissarissen, moet streken dat de ministeriën en de provinciale besturen geene beslissing noch maatregel kunnen nemen in strijd met de duitsche belangen.

» Het is niet mogelijk de aardrijkskundige grenzen der twee staten vast te stellen, zonder rekening te houden met de militaire belangen.

» In alle geval, Brussel als hoofdstad bestaat niet meer.

» Voor Vlaanderen, zal de verblijfplaats van het gouvernement Antwerpen, en voor Walonië Namen zijn.

» Brussel zou enkel de stad der beurs en der vermaken blijven, en zou ophouden het middenpunt van het politiek leven te zijn.

» Voor het overige, zal men aan de twee Staten de bestuurlijke inrichting van vóór den oorlog laten ; maar het legertoezicht (zeewezen) moet een dictatoriaal gezag hebben, dat toelaat op militaire wijze tusschen te komen in al de belgische kwestiën, zoobaast het belang van Pruissen of van het Keizerrijk zulks vereischen.

» Men moet aan de Belgen de exploitatie van hunne ijzerenwegen en waterloopen ontnemen, evenals het bestuur der douanen en der posterijen.

» Men moet al de militaire inrichting verbieden aan de Belgen, maar zij zullen de militaire dienst, waarvan zij ontslagen zijn, moeten betalen.

» Onder oogpunt der zedelijke behandeling van het belgisch volk zal men zich tot het hoogst noodige bepalen. Het zou teergevoeligheid zijn aan de Belgen de duitsche zedeleer en de duitsche sociale politiek toe te passen.

» Als overwelliger, moeten wij als gedragslijn aannemen de lust tot vermaken bij de Belgen niet tegen te werken, maar de bevolking ongeschikt maken tot militairen dienst door een leven van vermaken. De duitschers zullen zich, natuurlijk, niet mengen in den politieken strijd van België, noch in de zaken, van godsdienst.

» Op het gebied der school, zal men ter harte nemen alles te vermijden wat, in de twee Staten, de Belgen kan verbeteren 't zij op verstandelijk, 't zij op physiek gebied.

» De minister van buitenlandsche zaken van Pruisen, zal zich gelasten met diplomatieke en consulaire vertegenwoordiging der twee Staten. Elk dezer Staten zal recht hebben op eenen minister met verblijf te Berlijn, ten einde in goede betrekking met ons te blijven.

» Dit gansche programma zal misschien de openbare meening in Duitschland kwetsen, maar de politiek van werkelijkheid die de ondervinding van den wereld oorlog ons dwingt te volgen rechtvaardigt deze opvatting van de toekomst van België, ten opzichte waarvan wij enkel rekening te houden hebben met onzen eigen intrest.

» België moet tegenover Pruisen gesteld worden, omtrent in denzelfden toestand als Egypte of het eiland Chypre tegenover Oostenrijk of Cuba tegenover de Vereenigde Staten.

» De hierboven aangehaalde formulen, die gemaakt zijn om de vredesonderhandelaars te dienen, zijn ingegeven door de veroveringspolitiek van onze hevigste vijanden, de Engelschen. »

Nog het Vrouwenstemrecht.

Minister Vandervelde verdedigt het !

De liberalen brengen drie beweegredenen in om het Vrouwenstemrecht te verwerpen : 1. De vrouwen vragen het niet. 2. De vrouwen bezitten de noodige kultuur niet om het uit te oefenen. 3. De vrouwen, in groote meerderheid katholiek, zouden de katholieke heerschappij eeuwig doen duren.

De katholieken hebben deze tegenwerpingen zonder moeite wederlegd. Immers, deze zijn zoo zeer versleten en zoo weinig overtuigd. In de oogen van elk verstandig mensch kunnen ze slechts als voorwendsels aanzien worden.

Er is nochtans een man, die zich de moeite gaf, dit nauwkeurig en grondig te onderzoeken ; 't is een groot redenaar, de onbetwiste leider der socialisten, Minister Vandervelde !

De bewijsvoering van heer Vandervelde is zeer uitgebreid ; ook kunnen we er slechts een beknopt verslag van overdrukken.

1. De vrouwen vragen het stemrecht niet !

Deze tegenwerping kon voor 25 jaar waar zijn toen de werkliedenpartij nog sluimerde.

Thans ook de vrouwen wakker geschud: Over een paar weken, diende men bij den heer Voorzitter der Kamer een vertoog in, waarin 35000 meerderjarige vrouwen het stemrecht vragen Deze duizenden handteekeningen werden op minder dan 10 dagen verzeenigd, niettegenstaande de overgroote moeilijkheden van velerlei aard, waarmede men te kampen had.

Deze beweging zet zich op ontzaglijke wijze uit en men kan van nu af zeggen dat dit eerste betoog der liberalen, zonder waarde is.

2. De vrouwen bezitten de noodige kultuur niet om mede stemmen !

Zij zijn niet genoeg onderwezen ! Ik vraag mij af wat men daardoor verstaat ? Lees de statistiek over de verspreiding van het onderwijs in België en zie in welke evenredigheid de vrouwen voorkomen, die lezen en schrijven kunnen, of een volledig lager onderwijs genoten hebben. Gij zult bestatigen dat voor 50 jaar, de mannen ver boven stonden ; thans staan de vrouwen omtrent met hen gelijk.

Maar, zal men zeggen, de vrouwen zijn niet in staat om te onderscheiden aan welke zijde de waarheid zit. Dit kon men de mannen voor een tiental jaren eveneens verwijten.

Wij beweren dat het stemrecht eene politieke ontvoogding is. Al smedende wordt men smid, en al stemmende verkrijgt men de noodige politieke bevoegdheid. Op den dag dat de vrouw het recht om te stemmen zal bezitten, zullen al de politieke partijen er belang in hebben ze te overtuigen, zooals dit voor de mannen gedaan werd, en het uitwerksel zal hetzelfde zijn.

Deze tweede tegenwerping der liberalen houdt dus geen steek.

3. De vrouwen zijn te veel onder den invloed der Kerk en zullen het klerikale juk vereeuwigen.

Tot deze, die zulks beweren, zeg ik, met de diepste overtuiging, dat zij de gevolgen overdrijven, welke uit het algemeen en gelijk stemrecht zullen voortvloeien.

Zeker is het waar dat de Kerk en de Priester, in een katholiek land als het onze, rechtstreeks veel invloed uitoefenen op de vrouw ; maar indien de vrouw niet stemt zal de man, in 't algemeen, in hare plaats stemmen, zooals zij 't verlongt en de uitslag zal nagenoeg dezelfde wezen.

Dit voorwendsel der liberalen is dus niet afdoende om het stemrecht voor de vrouw te verwerpen.

Ik herinner mij wat vroeger heer Vandewalle — liberaal volksvertegenwoordiger — maar vurig demokraat, eens zeide : « Ik weet niet » aan wie het vrouwenstemrecht zal voordeel » aanbrengen, maar ik stem ervoor, omdat » het rechtvaardig is. »

Welnu, heeren liberalen spreekt ook zoo. Wij weten niet aan wie het vrouwenstemrecht zal voordeel aanbrengen, maar wij zijn ervoor, omdat het rechtvaardig is.

Zoo eindigde heer Vandervelde !

Wat blijft er nu nog over van de tegenwerpingen onzer Blauwen ? Niets dan stroo en kaf !

Uit het dagboek van eenen ouden Tongenaar.

Aankomst der eerste Duitsche soldaten in Tongeren op Woensdag 5 Augustus 1914.

De kanonnen bulderen nog dag en nacht, het zijn de forten van Luik, die nog altijd wederstand bieden aan de Duitsche overweldigers.

De inwoners onzer stad brengen den dag door op straat, op den forum gelijk de Romeinen, zij zijn in levendige gesprekken gewikkeld, en wachten met ongerustheid de gebeurtenissen af die komen zullen.

In alle straten, en bijzonder voor het stadhuis, staan hoopen menschen die bezig zijn de zonderlingste nieuwskens te verkondigen ; immers de eene wil al beter ingelicht zijn dan de andere over het nieuws van den oorlog.

Op de groote markt ziet men eenige boyscouts, met den verrekijker op den rug !

In de stad zijn noch gendarmen, noch policagenten ; deze hebben burgerskleeding aangetrokken. Autos doorkruissen de straten ; daar tusschen herkend men gemakkelijk dien van den Eerw. Heer Delvoie, aan de roodekruis vlag. Hij rijdt dagelijks tot Visé om gekwetsten naar ons hospitaal te brengen.

Vele damen hebben dienst genomen in het hospitaal om, als ziekendiensters, de Duitschers te verzorgen. Waarlijk, zij waren oprecht bevallig met hunne witte voorschoten, afgezet met kant en *bijrekes* ! Maar zij hadden niet gedacht dat de Duitschers stievels droegen en dat wij in de maand Augustus waren ; want toen men eenige Duitsche hotten had uitgetrokken, verdween het escadron verpleegzusters gelijk een regiment Duitschers voor een Belgisch spervuur !

's Morgens liep het gerucht in de stad dat er te Mall, op den kruisweg van Visé naar Bloir, eene botsing had plaats gehad tusschen Belgische carabiniers op velos en Duitsche cavalerie

Voor eenmaal was het nieuws waar ; twee paarden van uhlanen werden dood, geschoten, en de ruiters ervan waren op de vlucht gegaan. Ongelukkiglijk een Belgisch carabinier was erg gekwetst geworden. De eerw. H. Delvoie, per auto in de stad aankomende, deelt mede dat hij uhlanen gezien heeft, die op onze stad aanreden.

De ruiters, waarvan de paarden gedood waren, gingen in de statie van Nederheim den telefoon in stukken slaan, en een van beiden gat zich aan als gevangene in de handen van M de burgemeester en den heer onderwijzer van Mall, en den chauffeur van M. Rosmeulen van Nederheim

Hij werd gehaald per auto — als u believt — door den luitenant der gendarmen van Tongeren, en vooraleer men hem naar Hasselt vervoerde, deed men met hem eene kleine wandeling door de stad. — En dan schreef de « *Kolnische Zeitung* » dat de Tongenaren de oogen uitstaken van de gevangenen !!!

Het nieuws door den eerw. Heer Delvoie aangebracht, dat de duitsche ruiterij op Tongeren aanrukte, had eene groote menigte volk in de kleine statiestraat bijeen gebracht.

Eensklaps komt een auto onder de hall opgeblazen brug van den ijzeren weg doorgereden, het zijn de Duitschers niet, maar wel den heer Graaf de Merode en zijne dame.

Zij zijn daar ! zeggen zij. Zij komen aan ! wij hebben ze ontmoet !

Daar komen drie ruiters onder de brug doorgereden. Vele toeschouwers loopen reeds weg !

Het zijn ongelooflijk, maar toch waar, drie Belgische gendarmen Van waar deze kwamen of waar zij naartoe gingen, is ons een raadsel geb even dat wij niet hebben kunnen opvossen, zoo min als wij kunnen zeggen waar Ambiorix geboren is.

Eindelijk daar verschijnen de uhlanen !

Op een oogwenk is heel het volk verdwenen, en in de Maestrichterstraat, op de Groote Markt, overal zijn de rolblinden afgelaten en deuren en vensters gesloten.

Langzaam rijden de Duitschers onze stad binnen de oogen gericht naar de bovenvensters en de browning in de rechterhand.

Aan kruispoort zaten vele Tongenaren voor de koffiehuizen een pintje te drinken ; toen zij de Pruissen bemerkten, gingen allen op de vlucht ; eenigen liepen zelfs weg met hun glas in de hand !

De uhlanen draaien vervolgens hunne paarden om, gaan terug tot aan de statie, waar zij in het café Frey zich gaan verfrischen Daarna zijn nog meer uhlanen gekomen, die in het bosch te Piringen den nacht doorbrachten.

's Anderdaags las men in de « *Kolnische Zeitung* » :

WOLF BUREEL.

BELGIEN — *De Duitsche ruiterij heeft gisteren de stad Tongeren erobert !*

Zoo hield men, den geheelen oorlog door, in Duitschland de menschen op de hoogte der gebeurtenissen. Geene week ging voorbij of men kon in de Duitsche bladen lezen : Groote victorie van onze troepen !! en dat voor feiten die zooveel beteekenis hadden als de aankomst der Duitschers in Tongeren

En dan werden de vlaggen uitgestoken, de klokken werden geluid, waarbij de groote klok der dom van Keulen niet werd vergeten, en de schoolkinderen kregen een dag verlof.

Zoo lieten de groote kinderen in Duitschland zich foppen !

EEN OUDE TONGENAAR.

BOEKENNIEUWS.

Binnen kort zal verschijnen : *Oorlogswoen.* Dicht en proza, door F. G. Het volgend gedicht is getrokken uit dit werk :

Weer galmen de klokken hun bonzende taal (*)
door 't ruim, over velden en wei ;
weer kleppren de klepels op brons en metaal,
verroeren me 't harte, dat kille als het staal,
geschokt wordt door woelige tij.

Ze zwegen, de klokken, wijl 't noodlot hun dwong
te zwijgen, door vreemden gedrild.
Ze zwegen hun tale, wijl 'n andere zong,
die dood en verderref en rampspoed bedong....
Waarom, ach, mijn ziele, ge rilt ?...

Waarom, ach mijn ziele, ge rilt en ge weent?...
De klokken, ze jubelen weer :
Waarom, o mijn harte, ge kermt en steent,
en bijgt ge, mijn boezem ? Wat ontheil ge ortdees klanken zoo zoet en teer ?... [leent

Zoo zoet en zoo teer!... O, wat vlijmenden spot !
wijl de oorlog met vlammende toorts
ons zwaaiend bedreigt; wijl een uitbeemsche rot
aan 't stervende vaderland 't vreedzame lot
ontrukt in ontzielende koorts !

Zoo zoet en zoo teer ! En het vaderland kwijnt,
en 't bloed onzer broederen vloeit ;
en welvaart en handel en voorspoed verdwijnt,
en bloedrood de zonne aan den horizont schijnt,
weerkaatsend den stroom die daar gloeit.

Zoo zoet en zoo teer !...
om vrede te midden van rouw.
En 't dondrend gebulder uit vurigen mond
doet zindren de lucht op geheiligden grond,
beklemd in den adelaars klauw !

Zoo zoet en zoo teer !... En toch doet ge in mijn weer hoop in de toekomst ontstaan.
En wordt deze hoop nog door droefnis getart,
door 't lijden toch dien ze gestaald en gekoud :
een vollek toch nooit zal vergaan !

(*) Sedert 8 Augustus, meen ik, toen de Duitschers zich meester maakten van de toren, kondigen noch het orgel noch de klokken gehoord word n. Eerst op 22 October, luidden ze weder, — tot ontroering van velen — op den dag dat de Duitschers aankondigden, dat ze gansch België bezet hadden ! — Alsof Utrecht met den Vreeren arm hun dat niet b tet hadde — Zie alsus : 2e deel.

Onderwijzersbelangen.

Een onderwijzer stuurt ons, met verzoek om inlassching, de volgende mededeeling, in antwoord op het artikel dat wij, in ons vorig nummer, onder dezen titel hebben afgekondigd. Zonder tusschen te komen in deze bespreking, die buiten onze bevoegdheid is, en die wij niet verlangen verder te trekken, deelen wij dit uitwoord mede, daar wij overtuigd zijn dat aldus deze kwestie genoegzaam besproken is, om zich een bepaald denkbeeld ervan te vormen :

Onderwijzersbelangen. — Verleden Zondag verscheen onder dezen titel in uw weekblad een artikel, dat in het geheel niet in het voordeel dezer belangen sprak.

Bewijs : Voor de vergadering van Hasselt was als propaganda enkel een kartijn gestuurd aan de hoofden van scholen en dadelijk was er tegenpropaganda, bewerende dat het « Flamingantenspel » was. De dagorde der zitting gaf aan Duurtetoeslag en stichting van den Nationalen Bond De eerste is reeds bekomen. Nu over programma, lending en richting van den bond kon slechts later gesproken worden. Reeds op 9 Februari laatsleden, had, met dit doel, een bestuursvergadering te Hasselt plaats. Zeggen wij dat dit be tuur slechts voorloopig werd aangeduid Het kon niet anders, ingezien de omstandigheden, ook zal het slechts eene vaste benoeming krijgen wanneer de kantonale kringen voor goed zijn ingericht.

De schrijver, willende bewijzen dat de stichting van dezen bond onnoodig is, zegt dat op heden twee bonden bestaan : De christenonderwijzersbond en de federatie. Eis dezer bonden, zegt hij werkt met onverpoosd kracht, en indien de nieuwe bond andere middelen bezit dan deze twee bestaande bonden om de algemeene eischen te doen gelden, dan is hij noodzakelijk ; b zit hij die niet, dan is er voor hem geen reden van bestaan. Welnu, middelen en doel zijn voor alle bonden steeds dezelfde. Van de twee bestaande bonden noemt schrijver met opzet den cristenenbond voorop, alhoewel nochtans de federatie veel jaren vroeger bestond en gewerkt heeft. Waarom kwam er dan een tweeden bond tegen op, of er naast ?..

Nu het getal doet er niets aan, hier geldt het enkel eene nationale inrichting tot stand te brengen, waarvan alle leerkrachten, geene uitgezonderd, moesten deelmaken en hand in hand gaan buiten alle partijwisten, naar het voorbeeld van het syndicaat der staatsambten, hetwelk zijne desiderata's krachtig durft voorutzetten en voldoening bekomt

In het nieuwe België past eene nieuwe en stevige onderwijsinrichting. Indien nu de schrijver beweert dat de stichting dezer onnoodig is, dan bewijst hij enkel dat hij dezelve tegenwerkt.

Voor onze soldaten.

M. de minister van oorlog heeft den tekts meedegedeeld van een wetsontwerp waarbij vergoedingen vastgesteld worden ten voordeele der strijders van den oorlog van 1914-18.

Er zullen 2 soorten van vergoedingen zijn.

De eerste is voorbehouden aan de militairen die geen officier zijn. Zij zal bestaan uit eene som voor de familie van den strijder bestemd en voor ieder zijner kinderen. Zij zal op 300 frank per soldaat beloopen, en ieder kind van onder de 18 jaar ontvangt een spaarboekje ontvangen waarop eene som van 100 frank zal ingeschreven zijn.

De deel van den op het slagveld gesneuvelden of aan de gevolgen zijner wonden overleden soldaat zal aan de weduwe en hare kinderen toekomen en, indien hij ongehuwd is, aan zijne naastbestaanden.

Ten einde alle verkwisting op 't oogenblik der demobilisatie te voorkomen, zal deze toekenning zes maanden later geregeld worden

De 2e vergoeding zal verleend worden aan al de militairen zonder onderscheid, inbegrepen de officiers. Zij zal bestaan uit eene lijfrent in hoedanigheid van het getal « chevrons ». Deze rente zal kunnen overgemaakt worden aan de weduwe en de kinderen beneden de 18 jaar.

Zij zal beloopen tot 100 fr. per jaar voor den eersten chevron en tot 50 frank voor elken volgenden, deze rente zal ingang nemen den dag dat de militair 55 jaar oud zal zijn.

De gekwetste soldaat zal voortaan de algemeenheid zijner soldij trekken en al de voordeelen bekomen die de andere militairen genieten ; deze vergoedingen zullen uitbetaald worden met terugwerkende kracht, vanaf 1 October 1918.

Borms aangehouden te Brussel.

De aanhouding van den hoofdman der activisten, August Borms, heeft in heel het land eene groote beroering verwekt. Er is verkeerdelijk beweert geweest dat Borms bij den terugkeer der regeering naar het buitenland gevlucht was. Borms is geen voet uit België weg geweest, en om zich onzichtbaar te maken heeft hij enkel board van kasteel afgesneuvelen. Van uit Brussel was hij in briefwisseling met medeplichtigen uit Holland en uit Duitschland. De activistische beweging was, volgens hen nog niet dood, en zou op het gepast oogenblik krachtiger dan ooit heropflakkeren, desnoods op revolutionaire wijze.

De militaire veiligheid van Antwerpen wist dat Borms het land niet had verlaten en van over twee maanden was zij op zijn spoor. Gedurende eenigen tijd waren de veiligheidsagenten zijn spoor buiten geraakt, doch over veertien dagen kregen zij Borms opnieuw in de gaten. Nu werd deze geen oogenblik meer uit het oog verloren en dag en nacht werd hij bewaakt en gevolgd. Men stelde zijne aanhouding uit, omdat men hoopte eenige medeplichtigen terzelfdertijd bij den kraag te kunnen vatten. De gelegenheid deed zich weldra voor. De agenten der Antwerpsche veiligheid vonden het spoor der echtgenooten T'Jollyn van Antwerpen, en vernamen dat zij de briefwisseling van Borms over en weer droegen. Verleden Zaterdag nu, trokken de echtgenooten T'Jollyn naar Brussel, ongetwijfeld op bezoek bij Borms. De agenten sne den per auto naar Brussel en kwamen er voor den trein aan. Daarvan maakten zij hebruik om de hulp der policie der 2e afdeeling in te roepen. Twee agenten van Brussel vergezelden hunne antwerpsche collegas, en allen kwamen aan de Noordstatie post vatten

De echtgenooten T'Jollyn stapten uit den trein en slogen de richting in naar Schaarbeek, achtervolgd door de policiemannen. Zij belden aan in het huis n° 3 er Jerichostraat. Dit huis werd onmiddelijk langs voor en achter bewaakt. Een persoon op kloefen kwam er luiteren en werd aangehouden, terwijl de agenten aanbelden. Eene meid kwam openen.

— Wie woont hier ? vroegen de agenten.

— Niemand, klonk het antwoord.

— Ho, niemand, en we zien hier volk in en uit komen ! Toe, toe zeg eens gauw wie op het eerste verdiep woont.

— Op het eerste verdiep, ach ja, daar woont M. Gattauw. (Ongetwijfeld een valsche naam van Borms)

De policiemannen snelden naar boven en verrasten er de echtgenooten T'Jollyn in gezelschap van Borms.

— Mijnheer de minister, spotte een der agenten, gij zijt gevangen !

Borms die zijne kalmte niet verloor, wedervoer :

— Inderdaad, ik ben professor Borms, dat moest er toch eens van komen !

Hij werd met zijne medeplichtigen opgeleid en opgesloten.

In het schuiloord van Borms werd eene heele vracht papieren aangeslagen, waartusschen heel belangrijke en bezwarende, namelijk over de inrichting van de onderduitsche activistische beweging.

Gemengde berichten.

De eindslag in Vlaanderen.

Onder het opperbevel van Koning Albert. — Eenige lezers, die wenschen de heldendaden te kennen, door dewelke zij van de vijandelijke bezetting verlost werden, hebben vernomen dat, tijdens het groot offensief in Vlaanderen, de verbonden legers onder bevel van Koning Albert stonden. Zij hebben ons bijzonderheden gevraagd over de rol, die de Koning der Belgen en verschillende gealliëerde generaals, gedurende de laatste dagen van den oorlog, vervuld hebben. De groepeering van Vlaanderen, die aan de linkervleugel der geallieerden stond, voerde het offensief van 28 September en 14 October 1918 uit

Tijdens het offensief van 28 September bestond de groepeering van Vlaanderen uit een Fransch Belgisch leger, onder bevel van generaal Gillain, hoofd van den algemeenen staf van het Belgisch leger en uit het tweede Britsche leger, onder bevel van generaal Plumer.

Toen de aanval op 14 October loskwam, werden een groot getal Fransche en Amerikaansche divisie bij de Britsche en Belgische troepen gevoegd.

Gedurende de 2de faze van het offensief bestond de groepeering van Vlaanderen uit : gansch het Belgisch leger, onder bevel van generaal Gillain, het 2de Britsch leger onder bevel van generaal Plumer, het 6e Fransch leger onder bevel van generaal de Boissoudy en verschillende Amerikaansche divisies, die bij het Fransch leger gevoegd werden.

De groepeering van Vlaanderen stond onder opperbevel van Koning Albert. De Koning had als hoofd van den legerstaf generaal Degoutte, gewezen bevelhebber van het 6e Fransch leger die, op 18 Juli met zijn prachtige divisies het 7e Duitsch leger van generaal von Boehn van de Marne naar Château-Thierry, en den volgenden morgen tot over de Vesle terugdrong.

Men weet dat bijna gansch het Belgisch leger (10 der 12 divisies) op 28 September, aan de overwinning van den heuvelkam van Vlaanderen deelnam. De uitslag der gevechten van September was schitterend.

Op 14 Oktober werd de aanval voortgezet. Franschen en Belgen hernamen hun zegevierenden tocht, aan hun rechterzijde deden de Britten wonderdaden.

Op 17 Oktober was de vijand overal in aftocht, slechts rond Gent kon hij weerstand bieden. De strijdlust der troepen was zoo groot, dat ten tijde van den wapenstilstand, de groepeering van Vlaanderen den derden slag ging beginnen.

De wapenstilstand had de ontbinding der groepeering van Vlaanderen tot gevolg.

M. Hoover te Brussel.

Tijdens zijn kort verblijf te Brussel heeft M. Hoover, overste van den Amerikaanschen bevoorradingsdienst belangrijke meedeelingen gedaan over de maatregelen, die zullen genomen worden ten opzichte der bevoorrading van België. « Ik ben ten zeerste bezorgd om België, zegde hij, België dat zooveel geleden heeft, maar dat in zijn lijden zoo groot en zoo schoon geweest is : » De tonnemaat der Vereenigde Staten verbeterd van dag tot dag en daardoor ook zal de bevoorrading van België verbeteren. Voor het oogenblik zijn er 20 schepen, varende onder Belgische vlag, op weg naar Antwerpen, geladen met tarwe, vet, kleedergoed en schoenen.

Cockerill

De werkhuizen Cockerill hebben eene belangrijke bestelling van materiaal, ingezoge-